

USTAWA

z dnia 21 grudnia 1990 r.

o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Rozdział 1

Wykonywanie zawodu lekarza weterynarii

Art. 1. 1. Wykonywanie zawodu lekarza weterynarii polega na ochronie zdrowia zwierząt oraz weterynaryjnej ochronie zdrowia publicznego i środowiska, a w szczególności:

- 1) badaniu stanu zdrowia zwierząt,
- 2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt,
- 3) leczeniu zwierząt oraz wykonywaniu zabiegów chirurgicznych,
- 4) wydawaniu opinii i orzeczeń lekarsko-weterynaryjnych,
- 5) badaniu zwierząt rzeźnych, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego,
- 6) sprawowaniu czynności związanych z nadzorem weterynaryjnym nad obrotem zwierzętami oraz warunkami sanitarno-weterynaryjnymi miejsc gromadzenia zwierząt i przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego,
- 7) badaniu i ocenie weterynaryjnej jakości pasz oraz warunków ich wytwarzania,
- 8) wystawianiu recept na leki i artykuły sanitarne.

2. Za wykonywanie zawodu lekarza weterynarii uważa się także pracę na stanowiskach wymagających kwalifikacji lekarza weterynarii, określonych w odrębnych przepisach.

Art. 2. 1. Zawód lekarza weterynarii może wykonywać osoba, która uzyskała prawo wykonywania tego zawodu przez wpis na listę lekarzy weterynarii.

2. Prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii stwierdza okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna właściwa ze względu na miejsce przystąpienia po raz pierwszy do wykonywania zawodu, po ustaleniu, że osoba występująca z wnioskiem odpowiada następującym warunkom:

- 1) posiada dyplom lekarza weterynarii wydany przez polską uczelnię lub uczelnię zagraniczną uznany za równorzędny na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) posiada obywatelstwo polskie,
- 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych.

3. Lekarz weterynarii, który zgłosił zamiar wykonywania zawodu po upływie pięciu lat od ukończenia studiów lekarsko-weterynaryjnych, może być zobowiązany przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną do uprzedniego odbycia przeszkolenia. Program i zasady przeszkolenia ustala okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna.

4. Dokumentem stwierdzającym prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii jest zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu, ważne na terenie całego kraju.

5. Cudzoziemcowi, który spełnia warunki określone w ust. 2 pkt 1 i 3, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może zezwolić na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii na warunkach określonych w zezwoleniu.

6. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej po uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach o stwierdzenie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz zasady prowadzenia listy lekarzy weterynarii posiadających prawo wykonywania zawodu.

Art. 3. 1. Lekarzowi weterynarii przysługuje prawo uzyskania tytułu specjalisty.

2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej i po uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe zasady uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii.

Art. 4. Lekarz weterynarii obowiązany jest wykonywać zawód ze szczególną starannością, w oparciu o zasady etyki i deontologii weterynaryjnej.

Art. 5. 1. Lekarza weterynarii wykonującego zawód, u którego ujawniono niedostateczne przygotowanie zawodowe, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może zobowiązać do odbycia przeszkolenia uzupełniającego pod rygorem utraty prawa wykonywania zawodu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do lekarza weterynarii, który przerwał wykonywanie zawodu na okres dłuższy niż pięć lat.

3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna ustala program i zasady przeszkolenia uzupełniającego.

Art. 6. 1. Lekarz weterynarii wykazujący niezdolność do wykonywania zawodu ze względu na stan zdrowia, stwierdzoną na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej, może być przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną pozbawiony prawa wykonywania zawodu na stałe bądź zawieszony w prawie wykonywania zawodu na okres trwania niezdolności.

2. W przypadku gdy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, odmawia poddania się badaniu przez komisję lekarską i gdy okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna na podstawie wyników postępowania wyjaśniającego uzna, że dalsze wykonywanie zawodu grozi niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzi lub zwierząt, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może zawiesić lekarza weterynarii w prawie wykonywania zawodu.

3. Postępowanie w sprawach określonych w ust. 1 jest poufne.

4. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz po uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach o pozbawienie lub zawieszenie prawa wykonywania zawodu oraz orzekania o niezdolności do jego wykonywania.

Art. 7. 1. Do uchwał organów samorządu w sprawach stwierdzania prawa wykonywania zawodu, pozbawienia lub zawieszenia tego prawa, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych.

2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej może zaskarżyć prawomocną uchwałę organów samorządu, podjętą w sprawach, o których mowa w ust. 1, do Naczelnego Sądu Administracyjnego z powodu jej niezgodności z prawem, w trybie określonym w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Rozdział 2

Zadania i zasady działania samorządu lekarzy weterynarii

Art. 8. 1. Tworzy się samorząd lekarzy weterynarii, zwany dalej „samorządem”.

2. Samorząd jest niezależny w wykonywaniu swych zadań i podlega tylko przepisom ustawy.

3. Jednostkami organizacyjnymi samorządu posiadającymi osobowość prawną są: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne.

Art. 9. 1. Siedzibą Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Okręgowa izba lekarsko-weterynaryjna działa na obszarze jednego lub więcej województw.

3. Obszar działania poszczególnych okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych oraz ich siedziby ustala Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, uwzględniając podział terytorialny państwa.

Art. 10. 1. Zadaniem samorządu jest w szczególności:

- 1) sprawowanie pieczy i nadzoru nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii,
- 2) ustanawianie obowiązujących lekarzy weterynarii zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz dbałość o ich przestrzeganie,
- 3) reprezentowanie i ochrona zawodu lekarza weterynarii,
- 4) integrowanie środowiska lekarsko-weterynaryjnego,
- 5) zajmowanie stanowiska w sprawach stanu zdrowotności zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego i środowiska oraz polityki państwa w tym zakresie,
- 6) współpraca z towarzystwami naukowymi, szkołami wyższymi i jednostkami badawczo-rozwojowymi w kraju i za granicą,
- 7) prowadzenie instytucji samopomocowych i innych form pomocy materialnej dla lekarzy weterynarii i ich rodzin,
- 8) zarządzanie majątkiem i działalnością gospodarczą izb lekarsko-weterynaryjnych,
- 9) wykonywanie innych zadań określonych odrębnymi przepisami.

2. Zadania określone w ust. 1 samorząd wykonuje w szczególności przez:

- 1) stwierdzanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
- 2) prowadzenie rejestru członków izby i listy lekarzy weterynarii uprawnionych do wykonywania zawodu,
- 3) negocjowanie warunków pracy i płac,
- 4) sprawowanie orzecznictwa w przedmiocie orzekania o niezdolności do wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
- 5) współdziałanie w sprawach specjalizacji zawodowej,
- 6) opiniowanie projektów ustaw i innych aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, ochrony środowiska i wykonywania zawodu lekarza weterynarii bądź występowanie o ich wydanie,
- 7) opiniowanie i wnioskowanie w sprawach kształcenia lekarzy weterynarii oraz personelu pomocniczego,
- 8) organizowanie badań dotyczących weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego i wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
- 9) sprawowanie sądownictwa lekarsko-weterynaryjnego w zakresie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii oraz sądownictwa polubownego,
- 10) występowanie w obronie interesów indywidualnych i zbiorowych członków izb lekarsko-weterynaryjnych,
- 11) współdziałanie z organami administracji państwowej i samorządu terytorialnego oraz z organizacjami społecznymi i samorządami zawodowymi w sprawach profilaktyki i leczenia weterynaryjnego, poprawy warunków hodowli i warunków sanitarnych wsi, kontroli żywności pochodzenia zwierzęcego, zwalczania zakaźnych i pasożytniczych chorób zwierzęcych oraz chorób odzwierzęcych,
- 12) propagowanie zdobyczy nauk weterynaryjnych wśród lekarzy weterynarii oraz udzielanie pomocy w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych,
- 13) uczestnictwo w komisjach konkursowych na stanowiska kierownicze oraz opiniowanie kandydatów na inne stanowiska wymagające kwalifikacji lekarza weterynarii.

Art. 11. Uprawnienia samorządu wymienione w art. 10 ust. 2 pkt 3 i 10 nie naruszają uprawnień związków zawodowych, wynikających z ustawy o związkach zawodowych i Kodeksu pracy.

Art. 12. 1. Kadencja organów izb lekarsko-weterynaryjnych trwa 4 lata.

2. Tę samą funkcję w organach izb lekarsko-weterynaryjnych można pełnić nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.

3. Wybory do organów izb lekarsko-weterynaryjnych odbywają się w głosowaniu tajnym przy nieograniczonej liczbie kandydatów.

4. Czynne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb lekarsko-weterynaryjnych, z wyłączeniem lekarzy zawieszonych w prawie wykonywania zawodu.

5. Bierne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb lekarsko-weterynaryjnych, z wyłączeniem lekarzy weterynarii ukaranych karą wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 2 i 3.

6. Na członków sądów lekarsko-weterynaryjnych mogą kandydować lekarze weterynarii wykonujący zawód nieprzerwanie co najmniej przez siedem lat.

Art. 13. Mandat członka organu izby lekarsko-weterynaryjnej wygasa wskutek:

- 1) śmierci,
- 2) zrzeczenia się mandatu,
- 3) skreślenia z rejestru członków izby lekarsko-weterynaryjnej,
- 4) odwołania przez organ, który dokonał wyboru,
- 5) utraty obywatelstwa polskiego,
- 6) ukarania prawomocnym orzeczeniem sądu lekarsko-weterynaryjnego na kary określone w art. 46 ust. 1 pkt 2 i 3,
- 7) skazania prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Art. 14. Uchwały organów samorządu podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy członków danego organu.

Art. 15. 1. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej może zaskarżyć do Sądu Najwyższego uchwałę organu okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej lub Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej pod zarzutem niezgodności z prawem. Sąd Najwyższy utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę bądź ją uchyla.

2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej może zwrócić się do Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii lub do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej o podjęcie uchwały w sprawie należącej do właściwości samorządu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być rozpatrzony przez najbliższy Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii, a przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną w terminie miesiąca od dnia jego wpływu.

Art. 16. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne mają prawo używania pieczęci urzędowej.

Rozdział 3

Prawa i obowiązki członków

Art. 17. 1. Lekarz weterynarii, posiadający prawo wykonywania zawodu, przed podjęciem wykonywania zawodu na terenie okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej obowiązany jest uzyskać wpis do rejestru członków tej izby.

2. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się lekarzy weterynarii spełniających łącznie następujące warunki:

- 1) posiadających prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
- 2) zamierzających wykonywać zawód na obszarze działania izby.

3. Lekarz weterynarii, spełniający warunek określony w ust. 2 pkt 1, lecz nie wykonujący zawodu, może być na swój wniosek wpisany do rejestru członków izby.

4. W razie wykonywania zawodu na obszarze działania dwóch lub więcej okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, lekarz weterynarii podlega wpisowi do rejestru członków wybranej przez siebie izby.

Art. 18. Skreślenie z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej następuje na skutek:

- 1) śmierci,
- 2) pozbawienia prawa wykonywania zawodu z mocy orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego lub wyroku sądowego,
- 3) zrzeczenia się prawa wykonywania zawodu,
- 4) przeniesienia na teren innej izby,
- 5) utraty obywatelstwa polskiego.

Art. 19. Członkowie samorządu obowiązani są:

- 1) przestrzegać zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz innych przepisów związanych z wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii, a także uchwał władz i organów samorządu lekarzy weterynarii,
- 2) regularnie opłacać składkę członkowską.

Art. 20. Członkowie samorządu mają prawo:

- 1) wybierać i być wybierani do organów samorządu, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 4 i 5,
- 2) korzystać z pomocy izb lekarsko-weterynaryjnych w zakresie rozwijania kwalifikacji zawodowych oraz zapewnienia właściwych warunków wykonywania zawodu,
- 3) korzystać z ochrony i pomocy prawnej organów izb lekarsko-weterynaryjnych,
- 4) korzystać ze świadczeń instytucji izb lekarsko-weterynaryjnych i działalności samopomocowej.

Art. 21. 1. Na wniosek okręgowej lub Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej zakład pracy obowiązany jest zwolnić od pracy pracownika pełniącego określoną funkcję z wyboru w organach izb lub wykonującego czynności na rzecz izb.

2. Izby lekarsko-weterynaryjne określają zasady i tryb zwrotu kosztów podróży oraz innych uzasadnionych wydatków i strat poniesionych przez członków samorządu w związku z wykonywaniem czynności na rzecz izb.

Art. 22. 1. Zakład pracy nie może wypowiedzieć umowy o pracę lekarzowi weterynarii pełniącemu funkcję z wyboru w organach izb lekarsko-weterynaryjnych, o których mowa w art. 24 pkt 2—5 oraz w art. 34 pkt 2—5, w czasie jej pełnienia, bez uzyskania zgody właściwej rady lekarsko-weterynaryjnej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 40 Kodeksu pracy.

3. Zakład pracy nie może wypowiedzieć lekarzowi weterynarii, o którym mowa w ust. 1, warunków pracy i płacy na jego niekorzyść, chyba że zachodzą przyczyny określone w art. 43 Kodeksu pracy.

Rozdział 4

Okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne

Art. 23. Okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną stanowią lekarze wpisani do rejestru jej członków.

Art. 24. Organami okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej są:

- 1) okręgowy zjazd lekarzy weterynarii,
- 2) okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna,
- 3) okręgowa komisja rewizyjna,
- 4) okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny,
- 5) okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

Art. 25. Najwyższą władzą okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej jest okręgowy zjazd lekarzy weterynarii. W zjeździe uczestniczą wszyscy członkowie okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.

Art. 26. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna zwołuje co roku okręgowy zjazd sprawozdawczy, a co cztery lata zjazd sprawozdawczo-wyborczy.

2. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii zwołuje okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna:

- 1) z własnej inicjatywy,
- 2) na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej,
- 3) na wniosek okręgowej komisji rewizyjnej,
- 4) na wniosek co najmniej 1/5 członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.

3. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii powinien być zwołany w ciągu miesiąca od dnia wpływu wniosku w sprawie jego zwołania.

4. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

Art. 27. Okręgowy zjazd lekarzy weterynarii w szczególności:

- 1) podejmuje uchwały w sprawach objętych zakresem działania izby,
- 2) ustala zasady gospodarki finansowej izby oraz uchwała budżet izby,
- 3) rozpatruje i zatwierdza sprawozdania okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, okręgowej komisji rewizyjnej, okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego i okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej,
- 4) ustala organizację organów izby i tryb ich działania,
- 5) ustala liczbę członków organów izby i zastępców rzecznika odpowiedzialności zawodowej,
- 6) dokonuje wyboru prezesa i członków okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, członków okręgowej komisji rewizyjnej, członków okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego oraz okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej i jego zastępców,
- 7) dokonuje wyboru delegatów na Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii,
- 8) ustala wysokość składki członkowskiej.

Art. 28. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wybiera spośród swoich członków prezydium. Prezydium stanowią: prezes oraz wybrani przez radę wiceprezesi, sekretarz, skarbnik i członkowie.

2. Prezydium okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej działa w imieniu rady w sprawach określonych jej uchwałą.

Art. 29. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna kieruje działalnością izby w okresie pomiędzy okręgowymi zjazdami lekarzy weterynarii, a w szczególności:

- 1) wykonuje zadania i czynności określone w art. 10, z wyjątkiem ustanawiania zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz sprawowania sądownictwa lekarsko-weterynaryjnego,
- 2) wykonuje uchwały okręgowego zjazdu lekarzy weterynarii,
- 3) składa przed okręgowym zjazdem lekarzy weterynarii sprawozdanie z działalności oraz wykonania budżetu,
- 4) prowadzi bieżące sprawy izby,
- 5) wykonuje zadania zlecone przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną.

Art. 30. Przewodniczącemu okręgowej komisji rewizyjnej, przewodniczącemu okręgowemu sądowi lekarsko-weterynaryjnego oraz okręgowemu rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej służy prawo do udziału w posiedzeniach okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej i jej prezydium.

Art. 31. Okręgowa komisja rewizyjna:

- 1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą izby,
- 2) występuje z wnioskiem o udzielenie absolutorium okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej.

Art. 32. Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii oraz sprawuje sądownictwo polubowne.

Art. 33. Okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej prowadzi postępowanie w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

Rozdział 5

Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna

Art. 34. Organami Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej są:

- 1) Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii,
- 2) Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna,
- 3) Krajowa Komisja Rewizyjna,
- 4) Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny,
- 5) Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

Art. 35. Najwyższą władzą samorządu jest Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii.

Art. 36. 1. W Krajowym Zjeździe Lekarzy Weterynarii biorą udział delegaci wybrani przez okręgowe zjazdy lekarzy weterynarii oraz z głosem doradczym — nie będący delegatami — członkowie ustępujących organów Izby.

2. Liczbę delegatów określa Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 6.

3. Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii zwołuje Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna co 4 lata.

4. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii zwołuje Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna:

- 1) na wniosek Krajowej Komisji Rewizyjnej,
- 2) z własnej inicjatywy,
- 3) na wniosek co najmniej 1/5 okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych.

5. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii powinien być zwołany w ciągu 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku o zwołanie Zjazdu i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

Art. 37. Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii w szczególności:

- 1) uchwała zasady etyki i deontologii weterynaryjnej,
- 2) uchwała program działalności samorządu,
- 3) rozpatruje i zatwierdza sprawozdania organów Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej,
- 4) uchwała regulaminy organów Izby,
- 5) ustala liczbę członków organów Izby i zastępców Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej,
- 6) wybiera Prezesa oraz członków Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępców,
- 7) ustala zasady określania wysokości i podziału składki członkowskiej.

Art. 38. 1. W skład Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej wchodzi: Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii i prezesi okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych.

2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wybiera spośród swoich członków Prezydium. Prezydium stanowią: Prezes oraz wybrani przez Radę wiceprezesi, sekretarz, skarbnik i członkowie.

3. Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej działa w imieniu Rady w sprawach określonych jej uchwałą.

Art. 39. 1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna kieruje działalnością samorządu w okresie między Krajowymi Zjazdami Lekarzy Weterynarii, a w szczególności:

- 1) wykonuje uchwały Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii,
- 2) czuwa nad prawidłową realizacją zadań samorządu,
- 3) koordynuje i nadzoruje działalność okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych,
- 4) reprezentuje zawód lekarza weterynarii,
- 5) uchwała ramowe regulaminy organizacji i trybu działania organów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych,
- 6) uchwała regulamin wyborów do organów samorządu oraz tryb odwoływania członków tych organów,
- 7) określa zasady podejmowania uchwał przez organy samorządu,
- 8) ustala tryb postępowania w sprawach o niedostateczne przygotowanie zawodowe,
- 9) uchwała zasady gospodarki finansowej samorządu,
- 10) wybiera Prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, jeżeli ich mandat wygaś w czasie kadencji,
- 11) rozpatruje odwołania od uchwał okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych,
- 12) analizuje i opiniuje kierunki rozwoju ochrony zdrowia zwierząt,
- 13) negocjuje warunki pracy i płac lekarzy weterynarii,
- 14) uchwała budżet Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz rozpatruje sprawozdania z jego wykonania,
- 15) ustala minimalną wysokość składki członkowskiej.

2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna uchyla uchwały okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych sprzeczne z prawem lub uchwałami i regulaminami wydanymi na podstawie ustawy.

3. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna może zwrócić się do okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej o podjęcie uchwały w określonej sprawie należącej do zakresu działania rady. Uchwała rady powinna być podjęta w ciągu miesiąca od dnia doręczenia uchwały Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

4. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna może prowadzić działalność wydawniczą.

Art. 40. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna przedstawia Radzie Ministrów coroczne informacje o działalności samorządu.

Art. 41. Przewodniczącemu Krajowej Komisji Rewizyjnej, przewodniczącemu Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego oraz Krajowemu Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej służy prawo udziału w posiedzeniach Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej i jej Prezydium.

Art. 42. Krajowa Komisja Rewizyjna:

- 1) kontroluje finansową i gospodarczą działalność Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz wykonanie uchwał Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii,
- 2) sprawuje nadzór nad działalnością okręgowych komisji rewizyjnych,
- 3) zgłasza wniosek w sprawie absolutorium dla Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

Art. 43. Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny:

- 1) rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii,
- 2) składa Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej okresowe informacje o stanie prowadzonych spraw.

Art. 44. Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:

- 1) prowadzi postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii,
- 2) sprawuje nadzór nad działalnością okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej,
- 3) składa Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej okresowe informacje o stanie prowadzonych spraw.

Rozdział 6

Odpowiedzialność zawodowa

Art. 45. Członkowie samorządu podlegają odpowiedzialności zawodowej przed sądami lekarsko-weterynaryjnymi za postępowanie sprzeczne z zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej oraz za naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii.

Art. 46. 1. Sąd lekarsko-weterynaryjny może orzekać następujące kary:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) zawieszenie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii na okres od trzech miesięcy do trzech lat,
- 4) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

2. Lekarz weterynarii, wobec którego sąd lekarsko-weterynaryjny orzekł w drugiej instancji karę wymienioną w ust.

1 pkt 3 i 4, ma prawo wniesienia odwołania do Sądu Najwyższego w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

3. Sąd Najwyższy rozpatruje odwołanie w składzie 3 sędziów, stosując odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące rewizji.

Art. 47. 1. Lekarz weterynarii, wobec którego sąd lekarsko-weterynaryjny orzekł w pierwszej instancji karę wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4, może być przez ten sąd tymczasowo zawieszony w wykonywaniu czynności zawodowych. Postanowienie o zawieszeniu wydaje sąd lekarsko-weterynaryjny z urzędu lub na wniosek rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

2. Postanowienie sądu lekarsko-weterynaryjnego o tymczasowym zawieszeniu w wykonywaniu czynności zawodowych jest natychmiast wykonalne.

3. Jeżeli okres tymczasowego zawieszenia trwa dłużej niż trzy miesiące, Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny bada z urzędu zasadność zawieszenia.

Art. 48. 1. W razie niewinnienia lub umorzenia postępowania w drodze rewizji nadzwyczajnej lub w wyniku wznowienia postępowania, lekarzowi weterynarii przysługuje roszczenie o odszkodowanie w stosunku do izby lekarsko-weterynaryjnej, której sąd wydał uchylone orzeczenie.

2. Roszczenie wygasa w razie niezłożenia wniosku w terminie rocznym od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

3. W sprawach roszczeń o odszkodowanie orzeka sąd powszechny.

Art. 49. Na wniosek lekarza weterynarii orzeczenie o niewinnieniu lub umorzeniu postępowania w sprawie z zakresu odpowiedzialności zawodowej podlega opublikowaniu w organie prasowym samorządu.

Art. 50. 1. Sprawy odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii rozpatrują okręgowe sądy lekarsko-weterynaryjne i Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny.

2. Okręgowe sądy lekarsko-weterynaryjne orzekają we wszystkich sprawach jako pierwsza instancja, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 2. W sprawach odpowiedzialności zawodowej członków okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej i okręgowej komisji rewizyjnej orzeka okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny wyznaczony przez Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny.

3. Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny:

- 1) rozpatruje odwołania od orzeczeń okręgowych sądów lekarsko-weterynaryjnych,
- 2) orzeka jako pierwsza instancja w sprawach odpowiedzialności zawodowej członków: Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego, Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępców, a także okręgowych sądów lekarsko-weterynaryjnych oraz okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej i ich zastępców,
- 3) rozpatruje w innym składzie odwołania od orzeczeń wydanych w trybie określonym w pkt 2.

Art. 51. 1. Kary nagany i zawieszenia prawa wykonywania zawodu pociągają za sobą utratę prawa wybieralności do organów izb lekarsko-weterynaryjnych do czasu usunięcia z rejestru ukaranych wzmianki o ukaraniu.

2. Lekarz weterynarii zawieszony w prawie wykonywania zawodu nie może wykonywać zawodu w żadnej formie.

3. Kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu powoduje skreślenie z listy lekarzy weterynarii bez prawa ubiegania się o ponowny wpis.

4. W razie prawomocnego ukarania karą wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4, stosunek pracy lekarza weterynarii wygasa z mocy prawa. Wygaśnięcie to pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Art. 52. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego wszczętego w jednostce organizacyjnej, w której przepisy szczególne przewidują takie postępowanie. Może być jednak ono zawieszane do czasu ukończenia postępowania karnego.

Art. 53. 1. Postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej nie wszczyna się, a wszczęte umarza, jeżeli zaszła okoliczność, która według Kodeksu postępowania karnego wyłącza ściganie.

2. W razie śmierci obwinionego przed ukończeniem postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej, toczy się ono dalej, jeżeli zażąda tego w terminie dwumiesięcznym od daty zgonu obwinionego jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 54. 1. Jeżeli w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej świadek lub biegły nie stawił się na rozprawę bez usprawiedliwienia albo bezpodstawnie odmawia zeznań, sąd lekarsko-weterynaryjny może zwołać się do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej o przesłuchanie jej w charakterze świadka lub biegłego na okoliczności wskazane przez sąd lekarsko-weterynaryjny. O terminie przesłuchania sąd zawiadamia strony, a protokół przesłuchania przesyła sądowi lekarsko-weterynaryjnemu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli świadek lub biegły nie stawił się bez usprawiedliwienia na wezwanie rzecznika odpowiedzialności zawodowej albo bezpodstawnie odmawia złożenia przed nim zeznań.

Art. 55. 1. Od prawomocnego orzeczenia w sprawie odpowiedzialności zawodowej rewizję nadzwyczajną do Sądu Najwyższego mogą wnieść: Minister Sprawiedliwości, Rzecznik Praw Obywatelskich, Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

2. Rewizja nadzwyczajna na niekorzyść ukaranego może być wniesiona w ciągu sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 56. 1. Nie można wszczynać postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły trzy lata.

2. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie odpowiedzialności zawodowej następuje nie wcześniej niż przedawnienie karne.

3. Bieg przedawnienia przerywa każda czynność rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

4. Karalność przewinienia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat.

Art. 57. Oskarżycielem w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej jest właściwy rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

Art. 58. Obwiniony może przybrać w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej obrońców spośród lekarzy weterynarii lub adwokatów.

Art. 59. Członkowie sądów lekarsko-weterynaryjnych w zakresie orzekania są niezawisli i podlegają tylko ustawom oraz obowiązującym zasadom etyki i deontologii weterynaryjnej.

Art. 60. 1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna prowadzi rejestr ukaranych.

2. Usunięcie z rejestru wzmianki o ukaraniu następuje z urzędu po upływie:

- 1) trzech lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą upomnienia lub nagany,
- 2) pięciu lat od odbycia kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu,

jeżeli lekarz weterynarii nie zostanie w tym czasie ukarany lub nie zostanie wszczęte przeciw niemu postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej.

3. Nie usuwa się wzmianki o karze pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Art. 61. W skład Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego orzekającego w drugiej instancji wchodzi sędziowie Sądu Najwyższego wskazani przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

Art. 62. 1. W sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i w uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przepisy dotyczące postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

Rozdział 7

Polubowne rozstrzygnięcie sporów

Art. 63. 1. Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny, za pisemną zgodą stron, może rozpatrywać, jako sąd polubowny, spory między lekarzami weterynarii oraz między lekarzami weterynarii a innymi pracownikami instytucji weterynaryjnych, a także między lekarzami weterynarii a innymi osobami lub instytucjami, jeżeli spory te dotyczą wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, sądy lekarsko-weterynaryjne stosują odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych.

Rozdział 8

Majątek i gospodarka finansowa

Art. 64. 1. Majątek izb lekarsko-weterynaryjnych stanowią fundusze oraz ruchomości i nieruchomości, a w szczególności:

- 1) składki członkowskie,
- 2) zapisy, darowizny, dotacje,
- 3) wpływy z działalności gospodarczej,
- 4) inne wpływy.

2. Majątkiem izb lekarsko-weterynaryjnych zarządzają właściwe rady lekarsko-weterynaryjne.

Art. 65. Nie opłacone w terminie składki członkowskie i koszty postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 9

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 66. Lekarze weterynarii, którzy w dniu wejścia w życie ustawy posiadali uprawnienie do wykonywania zawodu na podstawie dotychczas obowiązujących przepi-

sów i zawód ten wykonywali, zostają z urzędu wpisani do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, na której obszarze wykonują zawód.

Art. 67. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 68. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy, po zasięgnięciu opinii Zrzeszenia Lekarzy i Techników Weterynarii oraz związków zawodowych zrzeszających lekarzy weterynarii i innych pracowników służb weterynaryjnych, określa, w drodze rozporządzenia, jakie czynności z wymienionych w art. 1 ust. 1 mogą być wykonywane przez osoby nie posiadające tytułu lekarza weterynarii samodzielnie lub pod nadzorem lekarza weterynarii oraz określa kwalifikacje tych osób.

Art. 69. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej określa, w drodze rozporządzenia, tryb i zasady wystawiania przez lekarzy weterynarii recept na leki i artykuły sanitarne.

Art. 70. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Zrzeszenia Lekarzy i Techników Weterynarii, Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych oraz związków zawodowych zrzeszających lekarzy weterynarii, powoła Komitet Organizacyjny Izb Lekarsko-Weterynaryjnych.

Art. 71. 1. Zadaniem Komitetu, o którym mowa w art. 70, jest:

- 1) opracowanie projektów regulaminów: pierwszego Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii, wyboru delegatów na ten zjazd i wyboru organów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych,
- 2) ustalenie liczby, obszaru i siedzib tymczasowych okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych,
- 3) zwołanie, zgodnie z przepisami ustawy, zjazdów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych i Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii do dnia wejścia w życie ustawy.

2. Do czasu wyboru krajowych organów samorządu lekarzy weterynarii Komitet ma uprawnienia Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

3. Organy wykonawcze samorządu terytorialnego, na których terenie ustalono siedziby Krajowej i okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, zapewnią warunki lokalowe i techniczne niezbędne dla działalności izb.

Art. 72. W ustawie z dnia 28 stycznia 1987 r. o środkach farmaceutycznych, artykułach sanitarnych i aptekach (Dz. U. Nr 3, poz. 19, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) w art. 29 w ust. 2 po wyrazach „zakłady lecznicze dla zwierząt” dodaje się wyrazy „i lekarze weterynarii”.

Art. 73. Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc:

- 1) dekret z dnia 7 grudnia 1945 r. o wykonywaniu praktyki lekarsko-weterynaryjnej (Dz. U. Nr 58, poz. 337),
- 2) dekret z dnia 24 września 1947 r. o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej (Dz. U. Nr 61, poz. 338),
- 3) ustawa z dnia 7 kwietnia 1949 r. o planowym rozmieszczeniu lekarzy weterynaryjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 178).

Art. 74. Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 21, 22, 70 i 71 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.